

مدیریت تحقیقات و آموزش
امور تربیتی اقدام به تشکیل گرد همایی
دو روزه (۲۶ و ۲۷ دیماه) برای مربیان
تربیتی منتخب سراسر کشور نمود.
بدین منظور از ادارات کل آموزش و
پرورش استانها خواسته شد تا یکنفر از
مربیان تربیتی با تجربه آن استان را
بعنوان نماینده جهت این گرد همایی
اعزام دارند تا شاید بتوان از این طریق
بامشكلات امور تربیتی هر استان، بطور
نسبی آشنایی حاصل نمود.

بر این اساس، در روزهای ۲۶ و
۲۷ دیماه سال جاری که مصادف با
ولادت با سعادت حضرت زینب (س)
بود این سمینار برگزار گردید.

در اولین روز این گرد همایی برادر
سید احمد زرهانی معاونت پرورشی
وزارت آموزش و پرورش سخنانی ایراد
نمودند. در این سخنانی آقای زرهانی
بر این مسئله تاکید داشتند که مباحث
مطروحه در این گرد همایی می باشد
حول محور مشکلات و مسائل تربیتی و
رفتاری دانش آموزان قرار گیرد و این
مسائل بدور از مشکلات اداری و
اجرائی، مورد توجه واقع شود. زیرا
مشکلات و مسائل رفتاری و پرورشی
دانش آموزان با توجه به اهمیتی که
دارند، برای مستولان امر کمتر مورد
شناسایی قرار گرفته است.

سخنران بعدی برادر نوری مدیریت
تحقیقات و آموزشی امور تربیتی بود که
ضمیم خیر مقدم به برادران و خواهان
شرکت کننده به معرفی وظائف
مدیریت تحقیقات و آموزش و
کارشناسی های مربوطه پرداختند و
اهداف این گرد همایی را تشرییع

گزارشی از

گرد همایی مربیان

منتخب استانهای

کشور

۲۶ و ۲۷ دیماه ۱۳۶۴

نحو دند.

سپس کمیسیون‌های مختلف ابتدائی، راهنمائی و دبیرستانی مشکل از برادران و خواهران شرکت کننده تشکیل شدند که ضمن آن به بحث و تبادل نظر با مسئولان و کارشناسان امور تربیتی پیرامون مسائل و مشکلات تربیتی استان مربوطه پرداختند. در پایان نیز میزگردی مشترک از مریبان پژوهشی نماینده از هر کمیسیون و کارشناسان مسئول امور تربیتی تشکیل و طی آن مشکلات تربیتی هر مقطع از طرف مریبان طرح گردید که توسط کارشناسان مربوطه باسخهای ربطی احتمال اداه شد.

مشکلات تربیتی و موارد مطروحه از طرف مردم تربیتی و همچنین اسامی شرکت کنندگان در این گردهمایی را در این شماره و پاسخهای مشروح کارشناسان امور تربیتی پیرامون این مشکلات را در شماره‌های آینده تربیت مطر خواهیم ساخت.

مسائل و مشکلات مطرح شده از طرف مریبان تریستی شرکت کننده در گردهمایی به تفکیک در هر مقطع شش زمینه بوده است:

الف - مقطع ابتدائي

۱- تقلیدها و یادگیریهای نادرست از رفتارهای غلط دیگر دانش آموزان و یا رفتارهای غیراخلاقی از محیط مدرسه یا بیرون از آن (خانواده- اجتماعی)، از قبیل بیان کلمات زشت اشعار نامناسب، پوشیدن لباسهای ناخود و...

۲- عدم تعادل و آرامش روانی و روحی در بعضی از دانش آموزان.

۳- وجود رفتارهای نادرست از قبیل دروغگویی، سخن‌چینی، گوشه‌گیری، برداشتمن اشیاء همدیگر،

ناسازگاری و پرخاشگری به شکل‌های مختلف.

۴- عدم روحیه نشاط و شادابی
که لازمه سنین دبستانی است در
بعضی از دانش آموزان.

۵- بی علاقگی نسبت به مسائل و برنامه های عبادی و اعتقادی در تعدادی از دانش آموزان

- ۶- محدود شدن فعالیتهای تربیتی مردمی ، در محدوده آن تعداد از دانش آموزانی که زمینه جذب در آنها بطور نسبی وجود دارد و بیرون ماندن سایر دانش آموزان از حوزه فعالیت های تربیتی .

۷- وجود رفتارهای خلاف اخلاق
از قبیل فحاشی ، دیگر آزاری و... در
برخی از دانش آموزان بویژه در سالهای
آخر دبستان و خصوصاً دانش آموزان پسر.

-۸- برگزار ماندن تعدادی از دانش آموزان خلاق و یا استعداد از دسترس مردمی تربیتی جهت انجام برنامه های تربیتی، اعتقادی، هنری و.....

۹- اختلالات و مشکلات جسمانی در بعضی از دانش آموزان بویژه در سالهای اولیه دبستان که اغلب زمینه ساز مشکلات روحی برای آنها می شود.

- وجود تفاوت‌های فردی بین دانش آموزان از نظر وضعیت جسمانی - سن و خصوصیات روحی و روانی که باعث بروز مشکلاتی در برخورد با دیگر دانش آموزان و بعضی تاثیرات نا درست ب آنها می‌گردد.

۱۱- عدم هماهنگی بین کار مربیان، معلمان و خانواده در رابطه با نامه های تبیت

ج - مقطع دستان:

۱- وجود معلمان مرد در مدارس
دخترانه و عوارض ناشی از آن در

نحوه ۲ صفحه ۱۰۷

بعضی از استانها.

- ۲- اعتیاد به مواد مخدر (سیگار- تریاک- هروئین و...) در بعضی از دانش آموزان بخصوص نواحی مرزی.
- ۳- جو نامطلوب کلاسهای شلوغ و دونوبته بودن تعدادی از مدارس کشور.
- ۴- فراوانی و تبلیغ عوامل فساد بیگانگان در نواحی مرزی (توسط- تلویزیون- رادیو- فیلم ویدئو- نوار- مجلات و...) و ناهمانگی عوامل خنثی کننده داخلی و کمبود برنامه های سازنده برای دوران نوجوانی در رسانه های داخلی.
- ۵- بی توجهی اکثر اولیاء دانش آموزان به تحولات بلوغ و نوجوانی در فرزندان خود.
- ۶- فقدان الگو (عدم ارلنه الگوی شخصیتی و عاطفی مناسب و گرایش جوانان به طرف الگوهای وارداتی).
- ۷- عدم توجه تعدادی از دانش آموزان به مسائل اخلاقی و رفتاری باموازین اسلامی در برخوردهای کدیگر از قبیل (فعاشی- شوخيهای زشت- نسبت های ناروا و بد به هم دادن و تعیین القاب ناشایست برای همدیگر...).
- ۸- بی توجهی مسئلان به موقعیت جغرافیائی دیبرستان ها و مسیرهای رفت و آمد دختران و پسران دیبرستانی و عواملی جنسی و محیطی آن (بازار- بوتیک ها- سینماها و...)
- ۹- وجود دوستان ناباب و گرایش شدید دانش آموزان به آنها.
- ۱۰- برخوردهای حساب نشده و عجولانه اولیای تعدادی از مدارس در رابطه با انحرافات و اشکالات تربیتی- آموزشی.
- ۱۱- ترک تحصیل و اشتغال به

مشاغل کاذب توسط تعدادی از دانش آموزان.

۱۲- بی علاقگی به کلاس و درس و مدرسه و نداشتن تصویر درستی از آینده تحصیلی و شغلی خود.

۱۳- عصیان و سرکشی در مقابل بزرگترها و احیاناً فرار از آنها، بی اعتمادی به آنها، و داشتن حالتهای مغروفانه.

۱۴- فقدان امکانات تفریحی و سرگرمیهای سالم یا برنامه های مدون در بسیاری از مناطق و نواحی.

۱۵- وجود نابهنجاریهای رفتاری در تعدادی از دانش آموزان.

۱۶- اعمال روشهای نادرست جذب افراد به اسلام از طرف معلمین و مربیان و عدم وجود روشهای مناسب آموزشی و تربیتی و...

۱۷- عدم تمایل به ادامه تحصیل و نداشتن انگیزه تحصیل به جهت وجود شغلهای کاذب و ظاهراً پردرآمد و مقایسه آن با افراد تحصیل کرده در تعدادی از دانش آموزان.

۱۸- همراه داشتن عکسها و مناظر مبتذل جنسی، دفاتر خاطره- اشعار نامناسب و... ذر تعدادی از دانش آموزان.

۱۹- وجود روابط ناصحیح و غیر معقول در بین جوانان و نوجوانان.

۲۰- بد حجابی و عدم رعایت درست حجاب در تعدادی از دانش آموزان دختر.

۲۱- وجود خودآرائی و نمایاندن خود به دیگران از طریق موقو لباس و... در تعدادی از پسران.

۲۲- وجود حجم زیاد دروس در دیبرستان و عدم امکان جذب دانش آموزان به کارهای تربیتی اخلاقی.

در پایان، تعدادی از پیشنهادهای مریبان شرکت کننده در گردهمایی در رابطه با مسائل و مشکلات مطروحه را بیان میداریم:

مقطع ابتدائی:

۱- لزوم آموزش بیشتر و مهارت‌های تخصصی، هنری و ورزشی به مریبان.

۲- آموزش‌های تربیتی و روانشناسی بیشتر به مریبان.

۳- دقت بیشتر در گزینش مریبان تربیتی در مقطع دبستان که پایه و اساس در آموزش و تربیت کودک است و توجه بیشتر مسئولین به اهمیت امور تربیتی در دوره دبستان.

۴- برنامه ریزی جهت ایجاد هماهنگی در برنامه های تربیتی و آموزشی داخل دبستان در بین کادر آموزشی و تربیتی و...

۵- لزوم هماهنگی بیشتر در رفتارها و شیوه های تربیتی خانواده و مدرسه بصورت منسجم از طریق ایجاد ارتباط با خانواده ها و ارائه آموزش های تربیتی و تعلیمی به آنها درجهت شناخت و حفظ حقوق انسانی کودکان و کمک به امر تعلیم و تربیت آنها.

۶- مبارزه جدی مسئولان اجرائی و قضائی کشور با عوامل ایجاد کننده یا زمینه ساز فساد و انحرافات اخلاقی.

۷- برنامه ریزی جهت جایگزینی برنامه های مفید و جاذب بجای آنچه دانش آموزان از آن منع می شوند و مشارکت دادن صحیح دانش آموزان در امور مربوطه.

۸- تعیین ساعت مخصوص فعالیت های امور تربیتی در ساعات درسی.

ب- مقطع راهنمایی (علاوه بر موارد فوق پیشنهادات زیر امطرح نموده اند)

۱- فعل کردن ستادهای

مدارس و برنامه ریزی دقیق جهت تخلیه انرژی جوانان در جهت مناسب.

۱۰- برخورد طبیعی با مسائل

جنسی و خصوصیات عاطفی دوران بلوغ از طرف معلمان و مریبان تربیتی و آموزش صحیح براساس موازین اسلامی.

از لام به یادآوری است که این گردهمایی با شرکت برادران و خواهران در مراسم عبادی- سیاسی نماز جمعه تهران پایان یافت.

اسامي مریبان شرکت کننده در گردهمایی

ردیف	نام استان	نام مریبی شرکت کننده	مقطع تحصیلی
۱	استان آذربایجان شرقی	خواهش: محبوبه دست سبک	متوجه
۲	استان آذربایجان غربی	برادر: وحید رخشان	راهنمایی
۳	استان ایلام	برادر محمد سارائی رهبالانی	—
۴	استان چهارمحال بختیاری	برادر اسدالله پناهنده	راهنمایی
۵	استان خراسان	برادر حبیب الله اکبر پور	متوجه
۶	استان سیستان و بلوچستان	برادر محمد علی سالاری	ابتدائی
۷	استان فارس	برادر حسین ستارشمس آبادی	ابتدائی
۸	استان کردستان	خواهش صدیقه صهبا	ابتدائی
۹	استان کردستان	مریم میرزا	راهنمایی
۱۰	استان گیلان	خواهش: کهگیلویه و بویراحمد	ابتدائی
۱۱	استان لرستان	ام البنین بیک حرفه	متوجه
۱۲	استان همازون	برادر محمد رضا اسماعیلی	راهنمایی
۱۳	استان مرکزی	برادر محمد باقر الدارسورکی	متوجه
۱۴	استان مرکزی	خواهش: فاطمه مشهدی	ابتدائی
۱۵	استان هرمزگان	خواهش: سکینه آزار پور	راهنمایی
	استان همدان	خواهش: آذر آزار پور	متوجه
	استان همدان	برادر حسین صادقیان	متوجه

ضمناً یادآور می شویم که استانهای اصفهان، باختران، بوشهر، تهران، خوزستان، زنجان، سمنان، کرمان و یزد راین گردهمایی نماینده ای نداشته اند.

تربیتی، انجمن اولیاء و مریبان.

۲- تهیه و تنظیم شرح وظایف مریبان، ستادهای تربیتی و... متناسب با نیازهای تربیتی.

۳- برنامه ریزی درست و مناسب در مورد ساعات ورزش و گزینش صحیح مریبان ورزش.

۴- توجه بیشتر به کلاسهای دینی.

۵- افزایش تعداد مریبان متناسب با تعداد دانش آموزان در هر مدرسه.

۶- بالا بردن امکانات تربیتی در مدارس جهت انجام فعالیتهای تربیتی.

۷- فعال نمودن هسته های مشاوره تربیتی در جهت حل مشکلات تربیتی.

ج- مقطع دیبرستان:

۱- تقویت مستمر دانش مریبان از طریق کلاسهای ضمن خدمت، دوره های کوتاه مدت و بلند مدت در سطح دیبرستان.

۲- تربیت کادر علمی از خواهران برای تدریس در دیبرستان و ممانعت از تدریس برادران در دیبرستانهای دخترانه.

۳- ایجاد و برنامه ریزی دقیق و متناسب با سنین نوجوانی در صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.

۴- دقت بیشتری در انتخاب استاد کاران دانش آموزان جهت انجام طرح کاد از لحاظ اخلاقی و تربیتی.

۵- ارائه یک الگوی متناسب و اسلامی از لحاظ ظاهر دانش آموزان (لباس، مووه...).

۶- مبارزه قاطع و جدی با عوامل توزیع مواد مخدوش و... و عناصر ایجاد کننده زمینه های فساد و انحرافات در سطح کشور (کنترل ورود اجنبی وارداتی و مصرفی خصوصاً لباس